

videre, men skal strax svare, at der fra Mindretallets Side ikke vil være den ringeste Indvending imod denne Forandring. Saavidt jeg erinder, har min ærede Medforslagsstiller under de forskjellige Redactioner, hvoraf vi have havt mange, foreslaaet, at dette Punkt skulde indføres i Forslaget, og jeg veed ikke rigtigt, hvorfor det ikke blev til Noget. — Maatte jeg blot endnu tilføie en lille Bemærkning, da jeg saa har besvaret Alt, hvad der er fremkommet fra min ærede Collega i Udvalget. Det ene Punkt, han fremdrog, var den formeentlige Dobbeltthed, der kunde fremkomme, idet der paa Grund af vort Ændringsforslag kunde blive to Undersøgelser. Den anden Indvending, det høitærede Medlem gjorde, var Hensynet til, at naar saadanne Bestemmelser skulde træffes, saa maatte det være i Straffeloven eller, som han udtrykte sig, i et Tillæg til den. Dette Localitets-hensyn troer jeg virkelig ikke bør komme i nogenomhelst Betragtning imod de store Principer, som her staae paa Spil, hvor der er Tale om at gjøre en væsentlig Forandring i vor constitutionelle Forfatning.

Finantsministeren: Jeg skal tillade mig at fremsætte for det ærede Thing de Betragtninger, der ere opstaaede hos mig ved at see de forskjellige Ændringsforslag, der ere stillede til § 2. — Det første af disse Forslag, der er stillet af den ærede Ordfører (Fischer), er jo af en saadan Bestaaenhed, at det hviler paa en overordentlig stor Tillid haade til den nuværende og til alle følgende Regjeringer, og forsaavidt kan jeg jo ikke andet end sige, at det har været mig overordentlig kjært at see et saadant Forslag blive fremsat. Jeg er med den ærede Ordfører fuldkomment overbevist om, at, saaledes som Tankemaaden og Sindelaget for Diebliffet er i vore Regjeringskredse — jeg mener derved ikke alene just de Personer, der for Diebliffet styre Statens Kor, men i det Hele taget hele den Areds af Mænd, som have været kaldede til denne vigtige Gjerning, og som i den nærmeste Fremtid kunne ventes at ville blive kaldede dertil — er det høist usandsynligt, at der skulde blive begaaet nogen Uretfærdighed i

den omhandlede Retning, og at man skulde bevirke nogen Embedsmand under Forhold, hvor han ikke fortjente det, afflediget paa en Maade, der dog indtil en vis Grad er beflæmmende for ham. Paa den anden Side kan jeg imidlertid ikke negte, at Bestemmelsen i Grundloven hviler paa en herfra noget forskjellig Betragtning. Grundloven har villet værne om Embedsmændene ogsaa for det Tilfældes Skyld, at der maatte komme en Regjering tilstede, som vilde være mindre samvittighedsfuld i saa Henseende, og jeg troer derfor vel, at det med Grund kan siges, at det Skridt, som den ærede Ordfører foreslaaer, gaaer noget udover, hvad der egentlig ligger i Grundlovens Tanke. Søvrigt skal jeg, forsaavidt det ærede Medlems Forslag maatte finde en større Sympathi heri Salen, tillade mig at henlede hans Opmærksomhed paa, at det forekommer mig noget tvivlsomt, om han, saaledes som han har affattet sit Forslag, ganske derved vil opnaae sin Hensigt at affære denne Art af Spørgsmaal fra Domstolens Paafjendelse. Jeg seer nemlig ikke rettere, end at enhver Embedsmand, der bliver afflediget af de i hans Forslags andet Stykke omhandlede Grunde, vil efter selve Udtrykkene i Forslaget kunde bringe det under Domstolens Paafjendelse, hvorvidt han er afflediget af en Aarsag, som er ham tilregnelig. Der staaer jo i Forslaget: „Naar en Embedsmand afflediges, fordi han af ham tilregnelige Aarsager af Regjeringen ikke ansees for skicket“ osv., og derefter maa Spørgsmaalet om, hvorvidt det, at Regjeringen ikke anseer ham for skicket til at blive i sit Embede, er bevirket ved nogen Omstændighed, der kan tilregnes ham, kunne undergives Domstolens Kjendelse. Jeg troer altsaa ikke engang, at det ærede Medlem ganske vil opnaae sin Hensigt, dersom hans Forslag bliver vedtaget usorandret. Der er et Par andre Ting i Forslagets Redaction, som jeg kunde ønske at berøre, men da jeg kommer til at omtale dem ved et senere Ændringsforslag skal jeg ganske opsætte det til den Tid.

Hvad angaaer Forslaget under Nr. 2, for hvilket et Par ærede Talere (Ussing og Drenbøll) foruden den ene Forslagsstiller (Kier